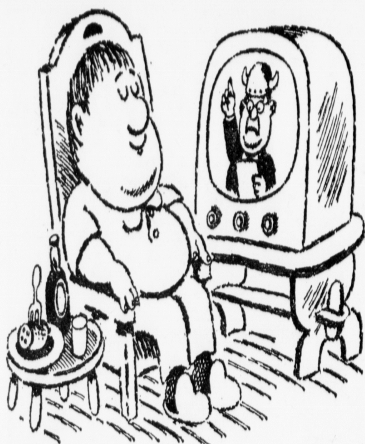

Nutidsvikingen tilbringer de fleste af sine aftener foran fjernsynet med dets talrige kulturelle programmer

»SCANDINAVIAN VIKING OF TODAY« hedder en publikation, som humoristen WILLY BREINHOUST netop har udsendt i udgaver på fire hovedsprog, og som af skandinaviske eksportfirmaer, ambassader, legationer, turistforeninger osv. spredes over det meste af verden som en ikke ringe propaganda for Skandinavien. Et oplag af publikationen er udsendt af Scandinavia Travel Commission i New York til amerikanske presse. Vi bringer her et uddrag af publikationen, der er illustreret af tegneren LEON VAN ROY.

NUTIDS VIKINGEN

.... der gør endnu ry af det rige bytte, vikingen bragte med sig fra sine togter til angelsakernes land

grund for hans skikklige initialer eller hans skikklige initialer som baggrund for det norske flag.

ENGLISH SPOKEN

NAR nutidsvikingen står over for en udlænding, taler han engelsk. Uanset om udlændingen er italiener, spanier eller indonesier, i adskillige tilfælde taler nutidsvikingen et pæner og mere korrekt engelsk, end han taler sit modersmål. I andre tilfælde benytter han sig af et engelsk, der ville have lige så stor en chance hos en mongolsk stæppeområde som hos en englænder. I intet tilfælde opgiver han at gøre sig forståelig.

Det svenske sprog regnes blandt verdens smukkeste. Når en svensker taler, lyder det som en krydsning mellem en højmesse, en trompetfanfare og klokkespil i domkirken i Milano. Norsk hører umiskendeligt præget af, at Norge er et bjergland. Når en nordmand oplæser sin ret, får man det indtryk, at nordmand normalt kun konverterer hinanden, når den ene befunder sig i en dal, den anden på toppen af Galdhøpiggen. Nordmændene selv er meget utilfredse med deres sprog — og navnlig med, at det på tryk er umuligt at skelne fra dansk — hvorfor de har opfundet et helt nyt sprog, det såkaldte nynorsk, der ikke forveksles af hverken danskere eller svenskere. Ulemper ved nynorsk er, at det heller ikke forstås af nordmand.

Det danske sprog er der ingen grund til at komme nærmere ind på, idet det — som man har troet norske og svenske påstande — overhovedet ikke er noget sprog, men en strubekatar. Hvis De vil vide, hvordan en dansker taler, behøver De blot at stikke en cigar i hver mund, drikke et glas vand og tale ned i glasset, mens De drikker.

Det gør fantastisk lykke i alle tre lande, hvis en besøgende udlænding laver sig et eller flere ord på skandinavisk. Svenskerne knager varmt udlændingen til sin barm, hvis han bærer ham sige for eksempel tørk af nys, og han græder af rørelse, hvis udlændingen synger med på omkvædet i en af de populære svenske viser: »Hvordan går, sjung hopp fallerallianallian, ja».

Nordmanden hilser udlændingen med et »morn, morn, hvilket betyder godmorgen, og i mangel af passende variationer benytter nordmanden denne hilsen dagligt rundt. Svare udlændingen igen med et »morn, morn, har han vundet en stor plads i nordmandens hjerte, og i overstrømmende glæde over at høre sit stolte modersmål i udlændingens mund slår han glad over i sit eget sprog i sikker forvisning om, at hvert ord, han siger, vil blive forstået.

Den kontinentale dansker går ud fra som en selvfølge, at udlændingen ikke magter et eneste ord på dansk, og at dansk er så ubeskrivelig svært, at han heller aldrig lærer det. Men da danskerne elsker at møde andre, og endnu mere at møde sig selv, ved han ikke noget kosteligere end at få udlændingen til at sige et par ord på dansk. Men det skal være ord, som udlændingen overhovedet ikke har nogen jordisk chance for at kunne blot nogenlunde acceptere fra. Nogle elendige og rødgyldne radbrækker tungen for at forme disse ord, de mere fryder danskerne sig. Han vil få sit livs skuffelse den dag, han står over for en udlænding, der virkelig kan sige rødgyldne med fløde.

MADE IN SCANDINAVIA

SELV om nutidsvikingen sætter sit modersmål meget højt, gives der dog tilfælde, hvor det kommer ynkende til kort. Næmlig hvor det påder at synges en pop-tekst om kærlighed, kys og minelser. En sådan indprægnelse kan nutidsvikingen kun gøre sig på engelsk. Synger man samme tekst på et af de skandinaviske sprog, finder han den afsindig kaval og latter ikke, at noget menneske kan holde ud at høre på det.

Også hvor det påder at navngive produkter af skandinavisk tilvirkning, anses de skandinaviske sprog for umulige. For at tage et enkelt eksempel, vil en pakke cigaretter med skandinavisk tekst ikke alene være usælgelig, men skandnaven vil betragte den med en sådan mistænksomhed, at man ikke engang vil kunne få ham til at

ryge den, om han får penge for det. Forsøger man cigaret-pakken med ord som King Size, Filter Tipped, Exclusive Blend og Made in Denmark, ryger han gladeligt 60 stk. om dagen.

Det vil måske forlede nogen til den forfattede antagelse, at nutidsvikingen ringeager produkter af egen tilvirkning. Det gør han ikke. Tværtimod. Den skandinaviske fabrikant og forretningsmand ved, at de varer, han fabrikker og sælger, er verdens bedste. Ikke et sekund og ikke i sine vildeste drømme ville den tanke strejfe ham, at andre lande måske kunne producere noget, der var lige så godt.

Lad være at New Zealand kan producere smør, og måske tilmed spiseligt smør, men det har jo dog en uforlignelig fejl og mangel, det er ikke dansk. Det er muligt, Holland kan lave ost og også sælge den, men allerede i skolen har danskerne lært, at i Danmark fremstiller man verdens bedste ost, altså kan hollandske ost aldrig placere sig bedre end på en andenplads.

Lad være, at man kan fange fisk i Middelhavet, i Det caribiske hav og i Sørødhavet, men det kan jo dog aldrig blive norske fisk, og ethvert barn ved, at Norge er den absolut fremmede nation i hele verden, hvor det gælder at fange fisk, og hvis det ikke var verdens bedste fisk, man fangede, ville man overhovedet ikke fange dem, så meget erfaring i at fange fisk har man vel!

Lad være, at der også findes andre lande, der forstår at udnytte deres naturrigdomme og omsætte dem i papir, tømmer, jern- og metalvarer, maskiner og skibe, men svenskerne har det fortrin frem for konkurrende nationer, at man kan forsyne sine frembringelser med påtegningen Made in Sweden eller Sverige. Ved til det kongelige svenske hof, og enhver australsk buskmand eller kamchatkamogel ved vel, at heri har man garantien for, at man får et produkt, der råder spætt til alt andet.

DEN SKANDINAVISKE SELVPINER

Nutidsvikingen er energisk, vågen, initiativrig — og auto-

risteløs. Viljebest lader han sig tyranniseres af myndigheder og embedsmænd, der ved hjælp af et enormt opbud af papir oprettholder et smøgl udbygget forbudss- og vedtægtsystem (ikke mindst hvor det gælder at hindre borgeren i at slippe af med sin vogn, når han er på jagt efter parkeringsmuligheder, udviser man stor idérigdom), hvis formeste formål tilskyndende er at gøre alt så indviklet og besværligt for borgeren som overhovedet muligt, dog selvfølgelig under påberøelse af, at man vil gøre ham tilværelsen så let, at han ikke selv behøver at foretage sig andet end spise, drikke, se TV og sove.

Med elskelig dåmødighed finder nutidsvikingen sig i embedsmændsvaldet, der har gjort de skandinaviske lande til tre af verdens mest gennemorganiserede, artige og velopdragne demokratisk samfund.

I sin blinde autoritetstro betragter nutidsvikingen embedsmændsvaldet som en mangar-met afgud formet i en pup-machievellist af skatbelleter, erklæringer og ansøgninger, og selv om han fuldstændig har afsværet sin bedemende vikingetradition, dykker han i virkeligheden halvt med vilje dette gudsbillede ind i sin sjæl, hvor meget han end sværge afstand fra det. I forholdet til autoriteter og myndigheder betragter nutidsvikingen sig som en indisk selvpiner henst til nordiske himmelstrøg.

Det gør ondt, men på en behagelig måde, som han ville sætte den dag, smerten ikke var der mere.

ÆRLIGHED VARER LÆNGST

Ærlighed er et andet, næsten legendarisk karakteristika hos nutidsvikingen. Og dette gælder helt ned til avismænd på gaden. Forlader han sit stude, efterlader han en skål, hvor man kan lægge sin betaling, når man selv tager sine aviser. Dette er tilmed en sikker over-skudsforening, idet adskillige forbigående smider nogle mønter i skålen i den tro, at det drejer sig om en indsamling til fattige indiske børns fodbeklædning eller gamle, berøvede hunde i Afghanistan.

I det hele taget er skandinavien altid parat til at hjælpe. Så at sige dagligt indsamles på gader, i hjemmene, på kontorer og fabrikker midler til filantropisk arbejde og hjælpeaktioner i underudviklede lande. Synes man ikke, at man i øjeblikket har noget at kunne undvære, fordi afdrift på TV-apparat, bil, opvaskemaskine og håndtag har krævet et for stort indblik i lønningsspen, giver man en halv liter blod til blodbanken.

Det er da så fattigt selv ikke at give noget.

SLET IKKE VÆRST

LADER man en norsk, dansk og svensk nutidsviking analysere sig selv i den nærmeste søge klaragt, hvorefter han er som menneske, når man frem til et temmelig blødt resultat.

Nordmanden vil gå til opgaven med naturlig mistænksomhed og med en underlødige fortærlighed konstatere, at »det er vel mine fæd i et ude efter, så I har en mistænksomhed til de andres dyder. Hverfor har vil vokse med opgaven, til han står foran en et imponerende, stort og støj, utillæggeligt granitplade, der ikke er til at vide så meget som en drøbe selvtilkud ud af, om man så vider til verdens dyreste dag. Hvorfor man er som menneske? Man er vel for fanken lykkelig 100 procent?

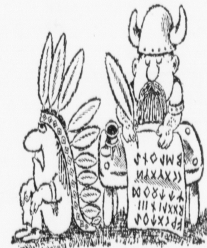
Siger man at lomme nordmandens syn på svenskeren og danskeren ud af ham, vil svaret i første omgang blive noget i den retning: »Jeg har hørt, der bor valdigt rare mennesker i Finland. Man holder ham tæt til liden, og i anden omgang vil han antagelig fremsætte et for-svar for sine skandinaviske brodre. »Kan jo ikke gøre for, at de ikke er nordmand. Overladt til lang og grundig eftertanke vil han af-runde: »Svenskeren er slet ikke værre, når han er adra. Og efter endnu nogen tids intens funderen vil det komme: »Og danskeren er valdigt sjov, når han er fuld. Og for at det ikke Fortættetes side 8

Nutidsvikingen drømmer tit om den tid, da en viking var en viking — og ikke var bange for at vise det!

Ved middagsbordet, et sted hvor nutidsvikingen gerne opholder sig, udgør svenske, danske og norske vikingers eneste våben i dag kniv og gaffel

Flere hundrede år før Columbus befriede indianerne, afsluttede vikingerne handelsaftaler med dem